

Sygnatura akt IV Ka 562/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie :	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Tomasz Wysocki
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 19 września 2014 roku

sprawy **D. M.**

syna K. i M. z domu M. ur. (...) w S.

i **M. S.**

syna R. i W. z domu S. ur. (...) w P.

oskarżonych z art. 305 ust.1 ustawy z dnia 30.06.2001 Prawo własności przemysłowej i art. 13§1 kk w zw. z art. 305 ust.1 ustawy z dnia 30.06.2001 Prawo własności przemysłowej

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego D. M. i obrońcę oskarżonego M. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 2 kwietnia 2014 roku, sygnatura akt III K 635/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 562/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko D. M. i M. S. oskarżając ich o to, że:

w dniu 12 grudnia 2011 roku w W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali obrotu handlowego towarem w postaci butów „(...)” i torby (...) o łącznej wartości 398 zł 00 gr działając na szkodę (...) z/s w B. O. USA

tj. o czyn z art. 305 ust.1 Ustawy z dnia 30.06.2001 roku Prawo własności przemysłowej,

w dniu 20 stycznia 2012 roku w W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oferując w sklepie „(...)” do sprzedaży 12 sztuk torb z lakierowanego materiału, 4 sztuk torb w kształcie kwadratu typu saszetka, 2 sztuk plecaków z materiału koloru czarnego, 2 sztuk plecaków z materiału koloru brązowego, 8 par obuwia o nazwie (...), 35 par obuwia o nazwie „(...)”, 14 par obuwia bez opakowań oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi marki (...) o łącznej wartości 31.000 zł 00 gr działając na szkodę (...) z/s w B., O., USA oraz 10 sztuk torb w kształcie kwadratu typu saszetka, 2 sztuk torb z lakierowanego materiału, 4 sztuk torb z materiału, 19 sztuk plecaków z materiału w różnokolorowe wzory oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi marki (...) o łącznej wartości 5.150 zł 00 gr działając na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w W. ul. (...) usiłowali dokonać obrotu tym towarem, lecz zamierzonego czynu nie osiągnęli z uwagi na zatrzymanie towaru przez policję,

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 305 ust.1 Ustawy z dnia 30.06.2001 roku Prawo własności przemysłowej.

Wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2014 roku (sygnatura akt III K 635/13) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. oskarżonych D. M. i M. S. uznał za winnych tego, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia października 2011 roku do dnia 20 stycznia 2012 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonywali obrotu towarami oznaczonymi podrobionym, zarejestrowanym znakiem towarowym (...) w postaci: butów (...), torby (...), 12 sztuk toreb z lakierowanego materiału, 4 sztuk toreb w kształcie kwadratu typu saszetka, 2 sztuk plecaków z materiału koloru czarnego, 2 sztuk plecaków z materiału koloru brązowego, 8 par obuwia o nazwie (...), 35 par obuwia o nazwie (...), 14 par obuwia bez opakowań marki (...) o łącznej wartości 31.398 zł działając na szkodę „(...)z/s w B. O. USA oraz towarami oznaczonymi podrobionym, zarejestrowanym znakiem towarowym (...) w postaci: 10 sztuk toreb w kształcie kwadratu typu saszetka, 2 sztuk toreb z lakierowanego materiału, 4 sztuk toreb z materiału, 19 sztuk plecaków z materiału w różnokolorowe wzory marki (...) o łącznej wartości 5.150 zł działając na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w W. ul. (...), to jest występku z art. 305 ust.1 ustawy z dnia 30.06.2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art.305 ust.1 ustawy z dnia 30.06.2000 roku Prawo własności przemysłowej wymierzył im kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych D. M. i M. S. kar pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

III. na podstawie art. 306 ust.2 ustawy z dnia 30.06.2000 r. Prawo własności przemysłowej orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w pkt I części dyspozytywnej wyroku i zarządził ich zniszczenie;

IV. zasądził od oskarżonych D. M. i M. S. na rzecz pokrzywdzonego (...) kwoty po 342 (trzysta czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika;

V. zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w kwotach po 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) i nie wymierzył im opłat.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego D. M., zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

-.

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w szczególności art. 4, art. 5§2 i art. 7 kpk przez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego D. M., a w szczególności okoliczności, które świadczą o jego nieświadomości, że firma (...) Spółka z o.o. nabyła od firmy (...) towar z podrobionymi znakami towarowymi N. i A., a także braku zamiaru dokonywania nielegalnego obrotu takim towarem, nie przeprowadzenie istotnych dowodów pozwalających na ustalenie rzeczywistego stanu rzeczy, w tym nie przesłuchanie osoby, która posługuje się tym samym numerem NIP, co zamieszczony na fakturze firmy (...) oraz nie sprawdzenie, czy osoba ta nie oferuje do sprzedaży towaru, jaki został nabyty przez firmę (...),

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w szczególności art. 399 kpk przez niedopuszczalne wyjście poza granice oskarżenia i dokonanie zmiany kwalifikacji prawnej czynu względem czynów zarzucanych w akcie oskarżenia, nie uprzedzenie oskarżonego o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu, przez co pozbawiono go prawa do obrony,
- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 305§1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, poprzez błędną kwalifikację czynu oskarżonego, a tym samym błędne zastosowanie ww. przepisu, podczas gdy nie dokonywał on obrotu przedmiotowym towarem w zamiarze popełnienia przestępstwa i nie zdawał sobie sprawy z nieautentyczności towaru sprzedanego firmie (...) Spółka z o.o. przez firmę (...), a nadto z materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony D. M. faktycznie dokonywał obrotu powyższym towarem w przypisanym mu okresie,
- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 305§2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, poprzez nie zakwalifikowanie zarzucanych czynów w okolicznościach sprawy jako wypadku mniejszej wagi,
- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 309 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, poprzez jego niezastosowanie i nie wzięcie pod uwagę, że po dniu 28 listopada 2011 r. oskarżony D. M. przestał być osobą prowadzącą lub kierującą firmą (...), a zatem nie ponosi odpowiedzialności za zarzucane mu czyny,
- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 12 i art. 30 kk, poprzez przypisanie oskarżonemu D. M. odpowiedzialności za czyn ciągły, z przekroczeniem granic oskarżenia, pomimo że z materiału dowodowego nie wynika, aby dokonywał on obrotu podrobionym towarem w okresie mu przypisanym, a także przypisanie mu świadomości bezprawności zarzucanych mu czynów,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie, że:
  - a) oskarżony D. M. był świadomy tego, że towary zakupione od formy (...) są oznaczone podrobionymi znakami towarowymi lub zarejestrowanymi znakami towarowymi, których nie miał prawa używać, a nadto jakoby działał do tego w zamiarze bezpośrednim,
  - b) oskarżony D. M. wiedział, w jaki sposób odróżnić podrobiony towar od jego oryginalnego odpowiednika,
  - c) firma (...) zakupiła towar po zaniżonych cenach, podczas gdy Sąd nie ustalił ani tych cen, ani cen hurtowych dostępnych u autoryzowanych sprzedawców, zaś ceny, po których nastąpiło nabycie wadliwej partii towaru istotnie nie odbiegały od cen spotykanych u innych sprzedawców oryginalnych marek,
  - d) nabyty towar był wykonany niechlujnie i rozpoznanie jego nieautentyczności było łatwe, podczas gdy różnice nie były widoczne, zaś wygląd i wykonanie nie mogły wzbudzać podejrzeń co do autentyczności.

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego D. M. od zarzucanych jemu czynów, względnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego M. S., zaskarżając wyrok w pkt I, II, III, IV, V części dotyczącej tego oskarżonego zarzucając:

1) obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 305 ust.1 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, polegającą na uznaniu M. S. za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, mimo braku w jego

działaniu znamion przestępstwa określonego w tym przepisie, co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia,

2) obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności:

a) art. 7 kpk w zw. z art. 2§1 i §2 kpk oraz art. 4 kpk, polegającą na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, podjęcie tej oceny w sposób dowolny, sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania, w sposób wykluczający możliwość ustalenia prawdy obiektywnej,

b) art. 424 kpk w zw. z art. 410 kpk polegającą na sporządzeniu uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób niespełniający ustawowych wymagań, niepozwalający na poznanie rzeczywistych motywów, jakimi kierował się Sąd wydając zaskarżony wyrok oraz nieuwzględniający całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego,

3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, który miał wpływ na jego treść, a polegający w szczególności na przyjęciu, że:

a) sprawstwo i wina oskarżonego M. S. nie może budzić żadnych wątpliwości (str. 8 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),

b) wyjaśnienia oskarżonych w części, w jakiej wskazali, iż osobą decydującą o zakupie towaru od nieustalonego przedstawiciela był wyłącznie D. M., oraz że obaj oskarżeni nie mieli świadomości, iż zakupiony przez nich od nieustalonej osoby i zabezpieczony w toku postępowania przygotowawczego towar w postaci butów i toreb znakami firm (...) nie był autentyczny – Sąd I instancji uznał za przyjętą przez oskarżonych linię obrony, mającą na celu odciążenie ich od stawianych zarzutów (str.10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),

c) oskarżony M. S., jako osoba zorientowana, co do popytu na konkretny asortyment towaru, podejmował w uzgodnieniu z oskarżonym D. M. decyzje dotyczące zamówień towaru do wszystkich sklepów (...)na terenie kraju (str. 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),

d) obaj oskarżeni wspólnie dokonywali zamówień i zakupu towaru do sprzedaży w poszczególnych sklepach (str. 11 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),

e) oskarżeni mieli wiedzę, co do tego, że przedmiotowy towar posiada podrobione znaki towarowe i z tą świadomością oferowali go do sprzedaży w sklepie(...)w W. (str. 13 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),

f) nie można uznać, iż oskarżeni działali w błędzie co do okoliczności wskazanej wyżej w ppkt e (str. 14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), mimo że ze zgromadzonego w powyższym zakresie materiału dowodowego wynika wniosek odmienny,

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej oskarżonego M. S. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył:

apelacje są zasadne.

Koniecznym pozostaje ponowne rozpoznanie sprawy wobec oczywistej zasadności szeregu zarzutów apelacji.

Trafnie podnoszą skarżący naruszenie art. 309 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej, zgodnie z którym w jednostkach organizacyjnych odpowiedzialność określoną w art. 303, art. 304, art. 305, art. 307 i art. 308 ponosi osoba prowadząca lub kierująca jednostką, chyba że z podziału kompetencji wynika odpowiedzialność innej osoby. Z ustaleń uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k.561) wynika, iż w spółce zarządzenie przez oskarżonych następowały zmiany w zarządzie i w okresie od października 2011 roku do 20 stycznia 2012

roku nie sposób przyjąć aby w tymże okresie każdy z oskarżonych pozostawał osobą prowadzącą lub kierującą jednostką, a wobec powyższego brak było podstaw do przypisania każdemu z oskarżonych realizacji znamion przestępstwa w całym przypisanym okresie. Krąg podmiotów przestępstw określonych w art. 303, art. 304, art. 305, art. 307 i art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 ze zm.) zaimkiem "kto" został ograniczony normą zawartą w art. 309 tej ustawy do osób prowadzących lub kierujących jednostką organizacyjną, jeśli którekolwiek z tych przestępstw popełniono w ramach działalności takiej jednostki, przy czym osobę tę ekskulpuje podział kompetencji przewidujący odpowiedzialność kogo innego za przestrzeganie w jednostce organizacyjnej norm prawnych dotyczących własności przemysłowej. Przepisem art. 309 zawężono bowiem podmiotowo zakres odpowiedzialności karnej za wskazane w nim typy przestępstw, zmieniając tym samym ich charakter jako przestępstw powszechnych (*delicta communia*) na przestępstwa indywidualne - obejmujące podmiotowo tylko osoby o skonkretyzowanych właściwościach (*delicta propria*) - jeżeli popełnione są w warunkach określonych w tym przepisie (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 4 lipca 2007 roku, V KK 361/06). Nieodzowne wydaje się zatem zweryfikowanie zakresu kompetencji osób pracujących w obydwu jednostkach handlowych, bowiem ma to znaczenie z punktu widzenia odpowiedzialności karnej każdego z oskarżonych. Podobnie rzecz się przedstawia jeśli chodzi o kwalifikację z art. 12 kk skoro jak słusznie podnoszą apelujący brak jest dowodów na to że pomiędzy październikiem 2011 roku a 20 stycznia 2012 roku następował obrót wymienionymi towarami w takim jak przyjęto w ramach czynu przypisanego asortymencie i ilości. Linia obrony oskarżonych sprowadzająca się do wykazywania niewiedzy odnośnie charakteru zakupionego towaru nie została należyście zweryfikowana, co również trafnie podnoszą skarżący. W aktach sprawy znajduje się rachunek zakupu odzieży i butów (k.248), który jak wskazują oskarżeni i jak przyjął to sąd I instancji miał dokumentować fakt zakupu towarów, których autentyczność następnie zakwestionowano. Rzeczą sądu pozostawało zatem zweryfikowanie u sprzedawcy co było dokładnie przedmiotem transakcji, skoro oskarżeni powołują się na wskazaną okoliczność. W rachunku nie oznaczono bowiem dokładnie przedmiotu sprzedaży, a w treści zarzutów wymienione są nie tylko buty ale także torby i plecaki. Mimo ustaleń sądu I instancji w tym zakresie opisana faktura nie musiała wcale dokumentować zakupu przez spółkę (...) przedmiotów wymienionych w zarzutach, co może świadczyć o dokonaniu zakupu od innego dostawcy, a co za tym idzie świadomości oskarżonych, że zakupują towar nieautentyczny. Trafnie podnoszą apelujący, iż cena nabycia towarów winna pozostawać przedmiotem weryfikacji, skoro sąd I instancji bez przeprowadzenia dowodów w tym zakresie arbitralnie ustala, że odbiegała od cen oryginałów.

Sprawa wymaga zatem ponownego rozpoznania (art. 437§1 kpk), zaś odnoszenie się do pozostałych zarzutów apelacji na tym etapie postępowania jest przedwczesne. Rzeczą sądu przy ponownym rozpoznaniu sprawy będzie uzupełnienie postępowania dowodowego w opisanym powyżej zakresie i w zależności od poczynionych ustaleń - indywidualizacja odpowiedzialności każdego z oskarżonych.